

Νίκος Αρβανίτης

Τι έγινε όταν πήγα
και πού πήγα

Τι έγινε όταν πήγα
και πού πήγα

Ύπνος Project

**Νίκος Αρβανίτης, *Τι έγινε όταν πήγα και πού πήγα*
Ηχητική εγκατάσταση στο Α' Κοιμητήριο**

28 ΜΑΪΟΥ – 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 2016

Α' Κοιμητήριο Αθήνας (Τριβωνιανού 29 & Αναπαύσεως, Μετσ)
Είσοδος ελεύθερη

Επιμέλεια: Γιώργος Τζιρτζιλιάκης, Θεόφιλος Τραμπούλης

Ερευνητική υποστήριξη: Παυλίνα Κύρκου

Υπό την αιγίδα

Και να πάμε προς το μέλλον
Και περιπλανήθηκα λίγο ακόμα
Και πήγα λοιπόν στην εταιρία
Και πήραμε το καράβι το, το ferry boat
Και πηγαίναμε όλοι μακριά
Και προχωρούμε μπροστά
Και προς την άλλη κατεύθυνση

Κάθε φορά που κάνουμε ένα βήμα πίσω
Μένεις εκεί που είσαι και...
Και πίσω μου αφήνω τα άλλα
Μου λέει αφήστε με να ξεκουραστώ τουλάχιστο και
να φύγω

Δεν έκλεισα μάτι
Θα πρεπε να κοιμηθεί
Πάντα κοιμάμαι με φως τέλιος πάντων
Αν υπάρξει ηρεμία

Γιατί αργήσατε;
Πάμε γρήγορα
Όσο γρηγορότερα μπορείτε
Πολύ πιο γρήγορα
Πολύ γρήγορα
Κι ένα είδος εγρήγορσης
Επήγα κι εγώ, ήρθε η σειρά μου
Φύγαμε
Και σκώθηκα κι έφυγα, έφυγα

Για μια στιγμή η κίνηση διεκόπη

Φεύγει
Μετά ξαναέφυγα
Δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω, ούτε ρούπι
Πίσω

Πίσω μας
Πίσω από τους τύπους, υπάρχει η ουσία

Έχει ξεκινήσει μια νέα πορεία
Και εσύ δεν έχεις ακόμα γνωρίσει την αρχή

Γλιστράει ο δρόμος και πάμε σιγά σιγά
Κι άρχισαν σχεδόν να κινούνται
Με ληωφορείο, με τα πόδια κλπ

Και να προχωρήσω στο πάρα πέρα
Εκεί πέρα

Να φύγουμε κι από κει
Να πάω πού;
Άσε να πάμε με το καλό εκεί πέρα που θέλουμε
Να φύγουμε κι από αυτό και να πάμε που;
Να φτάσω μέχρι εδώ
Κι έφτασα σιγά σιγά κοντά, στο σπίτι
Μπήκαμε μέσα
Πάω μέσα
Τρόμαξα δε μπήκα μέσα καθόλου
Κλείνω τα ρολιά

Οι ήρωες προχωρούν στα σκοτεινά

Η κινήσεις ήτο ζωηρά
Σκοντάφτω
Να βλέπεις κάποιον να πέφτει από μια
πεπονόφλουδα

Σηκώθηκε όρθιος
Κι έσκασε στα γέλια

Πως φτάσαμε, αυτό είναι, εδώ είναι η ουσία

Το πως φτάσαμε ως εδώ, δεν έχει και τόση σημασία
Σαν, σαν ένα όραμα που λήξει πήγαινε εκεί
Ψάχνουμε από εδώ, ψάχνουμε από εκεί, πηγαίνουμε
Μου είχε φανεί συναρπαστικό σαν ψάξιμο
Ψάχνω πιο πέρα
Πήγε δεν πήγε

Που να πρωτοπάω
Ψάχνω προχωρώ και βρίσκω επιτέλους
Αυτό που λήγεται επόμενο βήμα
Το πρώτο, πρώτο μου βήμα
Τα πρώτα μου βήματα
Το πρώτο σάλιτο
Από πολυθρόνα σε πολυθρόνα πηδούσα και ε... και
αισθανόμουν πως εδώ πέρα είναι η θάλασσα
Προσγείωση
Αρχίζουμε πια και παίζουμε μέσα σε αυτό το, το, το
τοπίο

Αιθλιά πλέον έχουμε προχωρήσει
Παρά την υψηλήν θερμοκρασίαν

Και ξαφνικά γίνηκε πολίς θόρυβος έξω στον δρόμο
Και βουή στο δρόμο πολιλή
Διότι είχαν μεσοληβήσει τα γνωστά θορυβώδη
επεισόδια

Ήταν δυνατή, αρκετά δυνατή
Ήταν ένα είδος βόμβου
Αυτός ο μουντός θόρυβος
Και τι δεν άκουσαν οι τοίχοι αυτοί
Δεν ακούν κανέναν
Είμαι σίγουρος ότι μ' ακούει εκεί που είναι
Μ' άκουσε
Το 'χε ακούσει από πριν

Άκουγα πάλι την φωνή σου

Κάνει ένα, μια φωνή, ξέρεις, κάπως ααα, κάνει ένα
ααα

Ένα παλιό ρυθμό
Είναι πάντοτε η τζαζ, ένα είδος σαμποτάζ

Έχει δώσει τον τόνο
Εκεί, υπήρχε μια..
Υπήρχε δυναμισμός
Υπήρχε όμως ο απόηχος
Χωρίς ήχους και λέξεις
Ο οποίος έλεγε περισσότερα πράγματα, από όσα θα

μπορούσε να πει κανείς λέγοντας όλες τις
εξηγήσεις του κόσμου

Πες μου γιατί
Να σας πω τι;
Να σας πω, όσο και αν σας φαίνεται παράξενο
Κι ότι χωρίς τον ήχο ο λόγος δεν μπορεί να
καρποφορήσει

Με άλλα λόγια
Ένα μαγικό πράγμα, πραγματικά μαγικό πράγμα

Ας είμαστε λίγο αντικειμενικοί
Δεν υπάρχει δυστυχώς περιθώριο
Είμαι σίγουρη
Είμαι πολύ ανήσυχος
Ήμουν ήρεμος, ήσυχος
Ναι, ναι είναι πάρα πολύ δύσκολο να μιλήσει κανείς
με βεβαιότητα

Εσώπασα, ευτυχώς

Ξαναγυρίζω στη σιωπή μου

Είναι μια τρομακτική εμπειρία
Γιατί η σιωπή μας, είναι ο δισταγμός
Ανάλογο με τον τρόπο που τον χρησιμοποιείς
Είναι να πούμε μια έκφραση πολύ θλιβερή, για να
μην πω τίποτα άλλο

Είναι νορμάλ, είναι λογικό
Μα δεν έχει βγει το θηρίο να δούμε τι θηρίο είναι
Λέω ότι ορισμένες καταστάσεις δεν μπορούν να
συνεχιστούν

Το θέμα είναι ότι φτάσαμε σε ένα σημείο που, ε,
όλοι μας είμαστε αμήχανοι

Τώρα - Τώρα - Τώρα - Τώρα

Τώρα θα σας πω τι έγινε όταν πήγα και πού πήγα

Εκεί που πήγαινα στον δρόμο
Άρχισα να ψάχνω να βρω το χώρο

Κατά κάποιο τρόπο, χώρο
Επαλήθευση της θέσης
Ήτανε κατιτί πρωτόγνωρο
Κι εκείνος δεν είχε ιδέα, όπως δεν είχαμε και εμείς
καμία ιδέα

Λειτουργούσαν με το ένστικτο
Με την πίστη ότι θα με οδηγήσει κάπου
Περισσότερος ενθουσιασμός
Χωρίς να πω αν είναι καλύτερα ή χειρότερα
Καλύτερα, ίσα, τέλος πάντων

Ερώτημα, το οποίον ακόμη παραμένει αναπάντητο
Είστε υπέρ ή κατά
Είναι βέβαια ολοφάνερο
Είναι υπο σκέψη

Και ναι και όχι
Όχι, όχι
Από τη μια μεριά έχουμε
Ναι
Ναι
Από την άλλη πλευρά
Πραγματικά, όχι
Ναι, πολύ
Δικαίωμά σας να διαφωνείτε και δικαίωμά μου να
διαφωνώ κι εγώ

Επικράτησε
Καμία
Η άποψη
Καμία
Κατ' αρχήν δεν είναι αυτό το ζητούμενο
Δεν έχει να κάνει
Δεν έχει καμία παραπέρα σημασία
Τέλος πάντων
Τέλος, πάντων

Ήταν όμως και μια άλλη δοκιμασία
Να βλέπεις τον τελικό αντικειμενικό σκοπό
Να είναι κανείς και τολημρός
Και μια μέρα με έπιασε, δεν μπορούσα
Νόμιζα ότι είχα εξαντλήσει περίπου τα περιθώρια

Τα μάτια τους
Τα μάτια μου
Τα πόδια τους
Τα χέρια τους
Τα πόδια μου μέσα, είχανε νερά
Τα πόδια μου είχανε φτερά

Έτσι είναι ήνε από κάτω
Έχει μια μοναδικότητα
Έχει ένα τρομερό αίσθημα
Γιατί ακριβώς επειδή είναι τόσο απέριττοι
Πάλληλονται από συναίσθημα

Εκεί υπήρχε μια ε
Υπάρχει κάτι όμως
Συνύπαρξη
Συνύπαρξη
Υπάρχει κάτι
Κάτι υπάρχει
Διέκριναν δηλαδή κάτι
Και είναι σπάνιο φαινόμενο
Τι ωραίο που είναι
Κι αυτό το παρεξηγούμε κι όλης
Εντάξει σε όλους τυχαίνει

Ε, ήρθαμε πιο κοντά
Με κάποιο πάθος
Με πάθος
Πάθος, αρρώστια
Δε θα ήμαστέ εγωιστές

Κάτι γινότανε τη νύχτα
Το πόδι της το είχε, χαμηλιά
Να ωρύεται, να ουρλιάζει, να φωνάζει
Ούτε κι εγώ καλά καλά το κατάλαβα πως βρέθηκα
Πιο ψηλά το πόδι σε παρακαλώ
Κουνούσε ανεπαίσθητα
Θα κουνάω τα πόδια μου
Και μετά γίνεται κάτι άηλο

Κάτι με το ένα, κάτι με το άλλο

Πιστεύω ότι κάτι, κάτι πρέπει να είχε συμβεί

Την αγάπη
Είναι η αγάπη
Η αγάπη είναι
Η αγάπη, είναι ο φόβος που μας ενώνει με τους
άλλους

Κι είχα ένα φόβο
Κι ένα τρόμο, κι ένα φόβο
Φοβόμουνα
Πολύ φοβάμαι
Τη λήξη φόβο
Και αυτό με φόβιζε φοβερά
Που ήξει και ο ποιητής

Και βγάζεις άλλα νοήματα και άλλες ελπίδες

Ξέρεις πότε κλαίει ο άνθρωπος;
Δεν ξέρω
Δεν ξέρω γιατί
Κανείς δεν ξέρει ακόμα γιατί
Ομοιογώ ότι δεν ξέρω
Που γίνονται πράγματα που δεν τα νιώθεις
Όταν πρωτονιώσαμε, ξέρω γω το...

Τόσα και τόσα πράγματα που δεν προβλέπονται

Μην ξεχνάς
Να ε, να κάνεις κάτι που φαντάζεσαι
Σημαίνει, φυσικά ότι δεν του είναι εύκολο
Κάτι που δεν το συλληαμβάνει η φαντασία, έτσι δεν
είναι; Το φανταστικό το συλληαμβάνει

Κάναμε αυτό που εμείς θέλαμε
Γιατί έτσι θέλαμε

Θέλω να κάνω κάτι
Θέλω να το μουτζουρώσω
Δε θέλω να γράψω
Ε, θέλω να αφήνω ελεύθερο χρόνο

Χωρίς να το θέλω μετά
Και αυτό θέλω
Δεν εξαρτάται από το θέλω, είναι και το μπορώ
Δεν μπορώ να κάτσω να πω τι είναι και τι δεν είναι
Δεν μπορώ να μιλήσω για τις λύσεις
Δεν το μπορώ εγώ αυτό
Τόσο μπόρεσα
Μπορώ να απαιτήσω
Μπορώ να διακόψω;
Δεν μπορείς να πεις
Δεν μπορεί να μην έχει γίνει έτσι
Δεν ξέρω μπορεί

Διότι αν δεν μπορείς, να πάρεις αναπνοή
Μπορείς να κάνεις ήρωες
Και ήρωας κατά λάθος
Μπορεί να κάνει λάθος
Δεν μπορώ να συνέλθω από εκείνη την ώρα
Μπορείτε να διανοηθείτε τι είναι αυτό;
Που μπορεί να είναι ένα κληρί
Δεν μπορείς να ξεχωρίσεις
Που μπορεί να είναι δύο μήλα
Και καταλαβαίνει ο κόσμος, δεν μπορεί να τον
γελάσεις
Που μπορεί να είναι, ξέρω 'γω, ηουλιούδια
Δεν είναι τόσο, συνειδητό
Για να πω, δεν μπορώ άηλο

Ωστόσο, δεν μπορούν

Τι πάω να κάμω;
Το θέμα είναι ότι δεν θα κάνεις

Ήθελα να διαβάσω το μέλλον μου, δηλαδή, με
μεγάλη αγωνία, γιατί δεν ήξερα τι θα κάνω

Όσοι έχουν παρελθόν δεν έχουν μέλλον
Δέν έχεις μέλλον
Κι όσοι έχουν μέλλον δεν έχουν παρελθόν
Μέλλοντος
Μια οραματική σχέση με το μέλλον

Με φράσεις των:

Αγγελόπουλου Θεόδωρου, Αλεξίου Έλληνας, Αναγνωστάκη Μανώλη, Βανδή Τίτου, Βέμπο Σοφίας, Βλαχοπούλου Ρένας, Βουγιουκλάκη Αθήνας, Βρανά Σπεράντζας, Γεννηματά Γιώργου, Γερμανού Φρέντυ, Γιαννόπουλου Ευάγγελου, Γκιωνάκη Γιάννη, Δαλιανίδη Γιάννη, Δεσποτόπουλου Κωνσταντίνου, Διαμαντόπουλου Βασίλη, Έβερτ Μιητιάδη, Εγγονόπουλου Νίκου, Ελύτη Οδυσσέα, Εμπειρικού Ανδρέα, Εφραίμογλου Λάζαρου, Ηλιόπουλου Ντίνου, Καββαδία Τασώς, Καλλιέργη Λυκούργου, Καλουτά Άννας, Κανιάρη Βλάση, Καραλή Μαρίνας, Καραμανλή Κωνσταντίνου, Καρέζη Τζέννης, Κατράκη Μάνος, Κεσανλή Νίκου, Κουμανταρέα Μένη, Κουν Κάρολου, Κρανιδιώτη Γιάννου, Κύρκου Λεωνίδα, Κωτσόπουλου Θάνου, Λάπηρα Γιώργου, Λαμπέτη Έλληνας, Λειβαδίτη Τάσου, Λοΐζου Μάνου, Ματθαίου Φαίδωνα, Μερκούρη Μελίνας, Μητροπάνου Δημήτρη, Μινωτή Αλέξη, Μοσχογιού Βίκυς, Μπαζίνα Ηλία, Μπέη Δημήτρη, Μπέηλου Σωτηρίας, Μπιθικώτση Γρηγόρη, Μπονάτσου Βλάση, Ντεγιάννη Γιάννη, Ξυλούρη Νίκου, Παπαγιαννόπουλου Διονύση, Παπαδόπουλου Γεώργιου, Παπανδρέου Ανδρέα, Πλωρίτη Μάριου, Πρετεντέρη Κώστα, Ράλλη Γεώργιου, Ράπητα Μιχάλη, Ρασούλη Μανώλη, Ρούσσου Ντέμη, Σακελλάρη Αλέκο, Σακελλάρη Ρίτας, Σαχτούρη Μίητου, Αρχιεπίσκοπου Σεραφείμ, Σεφέρη Γιώργου, Σταθάκη Άρη, Συνοδινού Άννας, Τάσσου Αλεβίζου, Τέση Παναγιώτη, Τόκα Μάριου, Τρίτη Αντώνη, Τσαρούχη Γιάννη, Τσιτσάνη Βασίλη, Φαράκου Μέμου, Φίνου Φίλοποίμενα, Φυντανίδη Σεραφείμ, Χατζηαργύρη Ελένης, Χατζηχρήστου Κώστα, Χορν Δημήτρη, Αρχιεπίσκοπου Χριστόδουλου, Χρονόπουλου Διαγόρα

Νίκος Αρβανίτης

ογόν νσπò ζνιγέ ΙΤ
ογόν ύοπ ιοκ